

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010064
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8715010064.6

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. mája 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Marty Vilčkovej a Boženy Budziňákovej, takt

r o z h o d n u t i e :

O b ž a l o v a n í :

1/ J. C. L. E. S. O. Ň. P. - nar. XX.XX.XXXX M. W., trvale bytom W.-M.,
M. N. XXXX/XX,

2/ R. W. Z. E. S. P. - nar. XX.XX.XXXX M. W., trvale bytom W., L..
A. XXX/XX,

3/ V. M. R. K. Y. R. Z. N. B. K. Ý. - nar. XX.XX.XXXX M. W., trvale bytom W., L..
C. XXXX/XX,

s ú v i n n í

- zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. j/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

p r e t o ž e

- dňa 28.09.2014 okolo 01.00 hodine v Poprade na sídlisku JUH, ul. Ludvíka Svobodu na prístupovej ceste k zadnému vchodu bytového domu s číslom 78, pod vplyvom alkoholu a po tom ako zbadali skupinu troch neznámych chlapcov J. C. navrhol, že idú od nich pýtať peniaze, načo ho nasledovali R. W. P. V. M., pri stretnutí s poškodenými Q. Š., bytom M. Č.. XXX, okres W. a V. Y., bytom M. Č.. XXX, Y. W. a F. A., bytom B. C., L.. B. Č.. XXX/XX, Y. B. N. M., keď kráčali oproti nim, vtedy J. C. vyzval poškodeného Q. Š.K., aby mu dal peniaze, Q. Š. mu nato povedal, že peniaze nemá, vzápätí nato ho V. M. chytil za obe ruky, ktoré mu vykrútil dozadu a pridržal mu ich, J. C. mu vtedy začal prehľadávať vrecká a z predného pravého vrecka na rifliach mu zobral peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 7,80,- Eur, peňaženku poškodenému Q. Š. vrátil, následne R. W. pristúpil k poškodenému V. Y., ktorému povedal, aby mu dal peniaze, načo poškodený V. Y. reagoval tak, že povedal nech mu dá pokoj, že on nič pri sebe nemá, kde nato ho R. W. udrel rukou zovretou v päšť do nosa v dôsledku čoho poškodený V. Y. začal krváčať, ďalej R. W. pristúpil ku poškodenému F.M. A., kde aj jemu tvrdil, že ho musí prehľadať, aby mu ukázal vrecká, že on je z polície a či nemá nejaké peniaze, avšak od svojho zámeru upustil a so získanou hotovosťou potom všetci traja odišli a peniaze minuli pre vlastnú potrebu, čím taktto svojím konaním spôsobili poškodenému Q. Š. majetkovú škodu vo výške 7,80,- Eur, k jeho zraneniu nedošlo, poškodenému V. Y. ľahké zranenie a to zlomeninu nosových kostí, tržno-zmliaždenú ranu dolnej pery s dobou liečenia a práceneschopnosti 14 dní, bez spôsobenia majetkovej škody a poškodenému F. A. nespôsobili žiadne zranenia a ani majetkovú škodu,

t e d a

- spoločným konaním proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Za to im
u k l a d á

obž. J. C.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u
j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. R. W.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u
j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. V. M.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u
j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku im zároveň u k l a d á povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Č.. XXX, Y. W. škodu vo výške 7,80,-eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obž. R. W. u k l a d á povinnosť zaplatiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Prešov, Kúpeľná č. 5, IČO: 35 937 874 náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 26,67,-eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaných J. C., R. W. P. V. M. obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 ods. 1 písm. j/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona pre skutok, ktorého sa mali dopustiť tak, že dňa 28.09.2014 okolo 01.00 hodine v Poprade na sídlisku JUH, na ulici Ludvíka Svobodu, na prístupovej ceste k zadnému vchodu bytového domu s číslom 78, všetci traja obvinení pod vplyvom alkoholu, po tom ako zbadali skupinu troch neznámych chlapcov, obvinený J. C. navrhol, že idú od nich pýtať peniaze, na to ho nasledovali ostatní obvinení R. W. P. V. M. a pri stretnutí s poškodenými Q. Š., V. Y. obaja z obce M., Y.. W. a F. A. D. B. C., Y.. B. N. M., pri tom ako kráčali oproti nim, najprv obvinený J. C. vyzval poškodeného Q. Š., aby mu dal peniaze, kde poškodený Q. Š. mu na to povedal, že peniaze nemá, vzápätí nato ho chytil za obe ruky obvinený V. M., ktoré mu vykrútil dozadu, pridržal mu ich a obvinený J. C. mu začal prehľadávať vrecká, kde mu z predného pravého vrecka na rifliach zobral peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 7,80,- Eur, peňaženku poškodenému Q. Š. vrátil, následne obvinený R. W. pristúpil ku poškodenému V. Y., ktorému povedal, aby mu dal peniaze, načo poškodený V. Y. reagoval tak, že povedal nech mu dá pokoj, že on nič pri sebe nemá, kde na to ho obvinený R. W. udril rukou zovretou v päšť do nosa, v dôsledku čoho poškodený V. Y. začal krváčať, ďalej obvinený R. W. pristúpil ku poškodenému F. A., kde aj jemu tvrdil, že ho musí prehľadať, aby ukázal vrecká, že on je z polície, či nemá nejaké peniaze, avšak potom od svojho zámeru obv. R. W. upustil a so získanou hotovosťou všetci traja obvinení odišli a peniaze minuli pre vlastnú potrebu, čím takto svojím

konaním spôsobili poškodenému Q. Š. majetkovú škodu vo výške 7,80,- Eur a k jeho zraneniu nedošlo, poškodenému V. Y. ľahké zranenie a to zlomeninu nosových kostí, tržno-zmliaždenú ranu dolnej pery s dobou liečenia a práceneschopnosti 14 dní - bez majetkovej škody a poškodenému F.M. A. nespôsobili žiadne zranenia, ani majetkovú škodu.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaní J. C. P. R. W. po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku, prokurátor i obhajoba navrhli vyhlásenie obžalovaných prijať, na základe čoho súd v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných o vine prijal a na hlavnom pojednávaní vykonal vo vzťahu k týmto obžalovaným osobám len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaný V. M. v prípravnom konaní priznal, že obžalovaný J. C. od poškodených žiadal peniaze i to, že jedného z poškodených chytil za ľavú ruku v čase kedy ho prehľadával obžalovaný J. C. a ktorý mu následne z peňaženky vybral 5,-eurovú bankovku a ďalšie mince v sume okolo 2,50,-eur i to, že obžalovaný R. W. udrel do tváre ďalšieho z poškodených.

Obžalovaný priznal aj to, že za peniaze, ktoré obžalovaný J. C. vzal poškodenému kúpili na čerpacej stanici Agip alkohol a vodu, čo však už pri konfrontácii s poškodeným Q. Š. popieral tvrdiac, že mu nič neurobil.

V konaní pred súdom už obžalovaný poprel, aby poškodeného chytil či držal za ruku a tvrdil, že spoluobžalovaného R. W. upozorňoval na to, aby poškodeného nebil a spoluobžalovaného J. C. na to, aby vrátil peňaženku ďalšiemu poškodenému, resp. že na lúpežnom prepadaní poškodených neboli vopred dohodnutí i to, že ani jeden zo spoluobžalovaných takýto návrh pri stretnutí s poškodenými nedal. Vzniknuté rozpory vo svojich výpovediach, týkajúce sa jeho účasti na spáchaní skutku a žalovaného konania, obžalovaný odôvodňoval len tým, že ku skutku sa priznal v dôsledku nátlaku kriminálnej polície a že aj keď túto skutočnosť pred vyšetrovateľom uvádzal, z jemu neznámych dôvodov v jeho výpovedi v procesnom postavení obvinenej osoby to nebolo zaprotokolované.

Obžalovaný J. C. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu k účasti obžalovaného V. M. na predmetnom skutku v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku uviedol, že obžalovaný V. M. nijakým spôsobom vo vzťahu k poškodeným osobám nekonal a že ho žiadal, aby poškodenému Q. Š. vrátil peniaze.

Obžalovaný R. W. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu k účasti obžalovaného V. M. na predmetnom skutku v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku uviedol, že obžalovaný V. M. počas celého incidentu stál v blízkosti R.P. B. P. F. B. a nijakým spôsobom sa doň nezapájal, resp. to, že obžalovaný V. M. sa ku žalovanému konaniu pred vyšetrovateľom mohol priznať v dôsledku strachu či nátlaku polície.

Tvrdenie a obranu obžalovaného V. M. i tvrdenia spoluobžalovaných R. W. P. J. C. urobené v konaní pred súdom pri ich výsluchu v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku popieral vo všetkých svojich výpovediach poškodený Q. Š. tvrdiac, že okolo 00.45 hod. spolu so svojimi kamarátmi kráčali po sídlisku JUH v Poprade, oproti nim šla partia asi 5 chlapcov, pristavili sa pri nich a žiadali peniaze, k nemu nato pristúpil obžalovaný J. C. a povedal mu, že mu má dať peniaze, načo k nemu pristúpili aj obžalovaný V. M., ktorý mal oblečenú sivú mikinu a sivé tepláky, resp. aj ďalšia zo spoluobžalovaných osôb, chytili ho za jeho ruky tak, že obžalovaný V. M., resp. ďalšia spoluobžalovaná osoba ho uchopili za ruky a týmto spôsobom mu ich buď jeden z nich alebo obaja držali vzadu tak silno, že sa nemohol ani brániť.

Svedok si v prípravnom konaní nebol istý, či ho za ruky držal sám obžalovaný V. M. alebo aj ďalšia zo spoluobžalovaných osôb, pri konfrontácii s obžalovaným V. M. ale aj v konaní pred súdom už jednoznačne uvádzal, že za ruky ho držal práve obžalovaný V. M..

Poškodený ďalej tvrdil, že obžalovaný J. C., ktorý mal oblečenú bielo-čiernu mikinu mu nato začal prehľadávať vrecká na jeho nohaviciach a z ľavého predného vrecka mu zobral peňaženku, vyhádzal všetky papiere a lístky, vybral z nej 5,-eurovú bankovku a drobné mince v sume 2,80,-eur, spolu vo výške 7,80 € i to, že keď obžalovaný J. C. mal už v rukách jeho peňaženku, obžalovaný V. M. alebo aj obžalovaný R. W. ho pritom stále držal alebo držali za ruky a pustil či pustili ho až potom, keď mu bola peňaženka vrátená.

Vtedy si všimol, že aj V. Y. bol Rómami vyzvaný k tomu, aby vydal svoje peniaze, načo ten reagoval tak, že povedal, že peniaze nedá, vtedy ho obžalovaný J. C. chytil zozadu za obe ruky a pridržel ho, medzitým ho mal buď obžalovaný J. C. alebo obžalovaný R. W. pravou rukou zovretou v päť udrieť do tváre tak, že krvácal z nosa, čo bolo dôvodom, pre ktorý neskôr vyhľadal lekárske ošetrenie.

Podľa poškodeného následne všetci traja obžalovaní pristúpili aj k poškodenému F. A., pričom obžalovaný J. C. mu povedal, že musia prehľadať aj jeho, či nemá pri sebe peniaze, obžalovaný R. W. a obžalovaný V. M. podľa poškodeného Q. Š. len stáli pri poškodenom F. A. a nerobili nič, svedok napriek tomu uvádzal, že F. A. mal z nich strach aj preto, ako sa obžalovaní správali i k poškodenému V. Y..

Poškodený poprel aj ďalšie tvrdenie obžalovaného V. M. a spoluobžalovaného J. C., že obžalovaný V. M. žiadal spoluobžalovaného R. W. aby mu vrátil odcudzenú peňaženku.

Poškodený ďalej uvádzal, že spolu s obžalovanými boli aj ďalší dvaja bieli mladíci, ktorí upozorňovali obžalovaných, aby ich nechali tak, že z toho môžu mať problém, načo obžalovaní nechali poškodeného F. A. a spoločne s týmito dvomi mladíkmi z miesta činu odišli, resp. že o časti žalovaného konania obžalovaných vo vzťahu k poškodenému F. A. sa dozvedel aj od neho i to, že vec oznámili orgánom polície a že pri procesných úkonoch vykonaných políciou pri objasňovaní a šetrení veci opoznal obžalovaných ako útočníkov a páchatel'ov predmetného skutku.

Poškodený síce uviedol aj to, že v predmetný deň bol on i V. Y. pod vplyvom alkoholu, na okolnosti skutku si ale pamätal.

Nepriamo výpoveď poškodeného Q. Š. potvrdzovala aj svedkyňa F. Š. - matka poškodeného, ktorá uviedla, že dňa 28.09.2014 prišiel za ňou jej syn a povedal jej, že v noci bol na polícii, pretože spoločne s kamarátmi bol prepadnutý v Poprade na Výkriku, ďalej to, že traja páchatelia pýtali od neho peniaze, že mu zobrali peňaženku a z nej vybrali čiastku 7,80,--eur.

Svedkyňa potvrdila aj to, že od syna vie, že páchatelia zbili aj V. Y., keď im povedal, že peniaze nedá, či páchatelia napadli aj F. A., to svedkyňa uviesť nevedela.

Tvrdenie a obranu obžalovaného V. M. i tvrdenia spoluobžalovaných R. W. P. J. C. urobené v konaní pred súdom pri ich výsluchu v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku popieral vo všetkých svojich výpovediach aj poškodený V. Y. tvrdiac, že keď spoločne s Q. Š. P. F. A. prechádzali okolo OC Lidl išla oproti nim skupina piatich chlapcov približne v jeho veku a vtedy počul niečo o peniazoch, načo dvaja z nich prišli k nemu, chytili mu ruky, vytočili ich dozadu a nato tretí z nich podišiel k nemu spredu a povedal „ty nemáš nič pri sebe“ a vrazil mu jednu do hornej pery a nosa, poškodený ďalej uviedol, že krátko pred úderom povedal len to, že peniaze nemá i to, že po údere mu začala tiecť z nosa krv, naklonil sa a F. A. mu nato podal papierovú vreckovku, vtedy sa rozhodli vec oznámiť polícii a vyhľadať lekárske ošetrenie, pri ktorom mu zistili zlomeninu nosa a pomliaždenie pery, v dôsledku čoho bol práceneschopný asi 2 týždne.

Poškodený dodal, že v dôsledku úrazu trpel bolesťami nosa a mal sťažené dýchanie.

Aj keď poškodený nevedel podrobnejšie opísať osoby útočníkov, pamätal si iba toho z nich, ktorý stál oproti nemu a mal oblečenú sivú mikinu, na nej čiernu bundu.

Poškodený si pamätal aj to, že ďalší dvaja útočníci prepadli a chytili poškodeného Q. Š., držali ho, že jeden z nich mu zobral peňaženku, z ktorej povyhadzoval všetko, až na peniaze v sume 7,60 alebo 7,80,--eur, aj keď zároveň dodal, že bližšie okolnosti prepadnutia Q. Š. sa dozvedel od neho, rovnako tak ako od F. A.Š., ktorý mu povedal, že útočníci mali aj od neho žiadať, aby im ukázal vrecká.

Aj tento poškodený potvrdzoval, že v čase skutku mal požitý alkohol a že bol v „nálade“, vnímal však celú situáciu a to až do rany päšťou do nosa, po ktorej už ďalšie udalosti skutku či konania obžalovaných neregistroval, resp. že na niektoré okolnosti skutku sa rozepamätal až neskôr.

Aj keď poškodený konkrétnych útočníkov bližšie popísať nevedel dodal, že pri procesných úkonov vykonaných políciou sa od obžalovaného J. C. dozvedel, že ho udrel obžalovaný R. W., resp. že J. C. sa mu vtedy aj ospravedlnil.

Tvrdenie a obranu obžalovaného V. M. i tvrdenia spoluobžalovaných R. W. P. J. C. urobené v konaní pred súdom pri ich výsluchu v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku popieral vo všetkých svojich výpovediach aj poškodený F. A. tvrdiac, že keď v inkriminovaný čas išli v meste Poprad po nejakých schodoch, stretli skupinu piatich chlapcov - troch Rómov a dvoch bielych chlapcov, dvaja z Rómov ich oslovili, medzi nimi bol aj obžalovaný R. W., ktorý nato udrel V. Y. päšťou do hlavy tak, že začal krváčať. Poškodený tvrdil aj to, že obžalovaný R. W. aj jemu povedal, že mu musí skontrolovať vrecká a aby si dal ruky z vrecka von, čomu poškodený zabránil a vrecká mu prehľadať nedovolil, aj keď mal strach, že aj on bude fyzicky atakovaný, načo k nim prišiel aj Q. Š. a povedal, že i jemu zobrali okolo 7,80,--eur takým spôsobom, že mu „prešacovali“ vrecká a vytiahli z nich peňaženku s peniazmi ako aj to, že počas objasňovania a šetrenia tejto trestnej veci sa pri procesných úkonov dozvedel, že útočníkov mal na lúpež naviesť obžalovaný J. C. a že s tým súhlasili aj ostatní spoluobžalovaní, čím vyvracal obranu obžalovaného V. M. použitú v konaní pred súdom spočívajúcu v tom, že žiadna spoločná dohoda na prepadnutí poškodených medzi spoluobžalovanými nebola vopred dohodnutá.

Aj tento poškodený síce uvádzal, že tak on ako aj V. Y. P. Q. Š. mali v čase skutku požitý alkohol, ale že na jeho okolnosti si pamätá.

Svedok W. Š. potvrdil výpoveď obžalovaného V. M. a uviedol, že dňa 28.09.2014 v čase okolo 01.15 hod. prišli do priestoru predajne benzínového čerpadla AGIP asi štyria mladíci vo veku okolo 20 rokov, boli oblečení športovo, mali na sebe mikiny, maskáčové nohavice a na nohách tenisky, pričom jeden z nich kupoval pol litra vodky a minerálku za sumu 6,49,--eur.

Aj svedok R. B. potvrdil, že obžalovaný J. C. pri stretnutí s poškodenými od jedného z nich pýtal peniaze, načo mu on odvetil, že peniaze nemá, čomu obžalovaný J. C. neveril a žiadal poškodeného, aby mu to dokázal.

Svedok ďalšiemu konaniu obžalovaného J. C. síce nevenoval pozornosť a videl len to, že obžalovaný J. C. má v ruke peňaženku poškodeného, z ktorej vybral sumu vo výške 6,--eur alebo 7,--eur, medzi nimi bola aj bankovka v hodnote si 5,--eur a drobné mince.

Svedok potvrdil aj to, že videl ako obžalovaný V. M. a obžalovaný R. W. stoja v blízkosti poškodeného a že žiadal obžalovaného J. C., aby poškodenému vrátil peniaze, čo on odmietol, resp. že ďalší z poškodených krvácal z nosa a domnieval sa, že ho napadol obžalovaný R. W..

Svedok najprv tvrdil, že sa nevie vyjadriť k tomu ako sa obžalovaný V. M. správal vo vzťahu k poškodeným osobám preto, že si bližšie jeho osobu nevšimol, neskôr tvrdil, že obžalovaný po celý čas stál po jeho ľavej ruke a tento rozpor týkajúci sa účasti obžalovaného V. M. na žalovanom skutku vysvetľoval len stresom, v ktorom sa v čase svojich výpovedí pred vyšetrovateľom nachádzal, resp. alkoholom, ktorý v ten deň požil.

Svedok pripustil, že obžalovaný J. C. sa „rozprával“ s tretím poškodeným, načo ho žiadal, aby išli preč s tým, že môže byť z toho nejaký „problém“.

Aj svedok F. B. potvrdzoval, že obžalovaní R. W., J. C. P. V. M., spoločne s R. B. „obkolesili“ poškodeného Q. Š., čo pritom obžalovaní s poškodeným „robili“ to si svedok nevšimol a dodal, že obžalovaný R.Š. W. žiadal poškodeného F. A., aby mu ukázal vrecká i to, že obžalovaný R. W. poškodeného V. Y. udrel päťou do tváre, keď chcel brániť poškodeného F. A..

Svedok potvrdzoval aj to, že až neskôr si všimol, že niektorí z obžalovaných vzali jednému z poškodených peňaženku s peniazmi v sume 7,--eur až 8,--eur, za ktoré si nato na čerpacej stanici AGIP zakúpili alkohol ako aj to, že krátko nato boli zadržaní políciou.

V konaní pred súdom svedok dodal, že on i obžalovaný V. M. boli v čase skutku pod vplyvom alkoholu a že krátko pred skutkom im bola mestskou políciou za kopnutie do ohrady pri vykopávkach uložená bloková pokuta po 20,--eur, resp. že obžalovaný J. C. pred stretnutím s poškodenými navrhol ísť k nim a pýtať ich peniaze ako aj to, že podľa neho mali poškodení zo správania a konania obžalovaných strach. Skutočnosti uvádzané vo výpovediach poškodeného Q. Š., F. A., V. Y. a vo výpovediach svedkov R. B. P. F. B., resp. Š. P. W. Š. F. týkajúce sa okolností žalovaného skutku a konania kladeného za vinu obžalovanému V. M. boli podľa súdu vo svojich podstatných a rozhodujúcich momentoch zhodné a totožné a korešpondovali aj s výpoveďami obžalovaného V. M. z prípravného konania a preto súd tvrdeniam obžalovaného V. M., že sa ku skutku priznal len v dôsledku nátlaku polície či strachu neuveril a vyhodnotil ich len ako jeho účelovú obranu.

Súd ani z jedného dôkazného prostriedku nezískal objektívny dôkaz o tom, že výpovede poškodených osôb a vyššie uvedených svedkov sú vo vzťahu k obžalovanému V. M. urobené v snahe ho krivo či nepravdivo obviniť.

Tak poškodení ako aj obžalovaný V. M. či ostatní spoluobžalovaní a svedkovia jednoznačne vypovedali, že nemali medzi sebou žiadny spor či negatívny vzťah a zhodne potvrdzovali, že do spáchania skutku sa dokonca ani nepoznali, čo len potvrdzovalo záver súdu o účelovosti obrany obžalovaného V. M..

Hodnovernosť a objektívnosť výpovedí poškodených osôb a svedkov je zrejmá aj zo záverov znaleckého posudku V.. K. H. podľa ktorého poškodený V. Y. utrpel dňa 28.09.2014 zlomeninu nosových kostí a tržno-zmliaždenú ranu dolnej pery, čo je z medicínskeho hľadiska ľahký úraz, poranenie poškodeného vzniklo minimálne jedným úderom, znalec však pripustil, že úderov mohlo byť aj viac a to päťou spredu do oblasti tváre - nosa a dolnej pery poškodeného. Znalec vznik poranenia iným mechanizmom vylúčil. Podľa znaleckého posudku sa poškodený liečil ambulantne, prvé vyšetrenie absolvoval dňa 28.08.2014 na chirurgickej ambulancii CPO Nemocnice v Poprade a ďalšie na odbornej ambulancii ORL v Spišskej Novej Vsi, pričom RTG vyšetrením a odborným vyšetrením nosa poškodeného sa potvrdila zlomenina a posun nosových kostí, čo si nevyžiadalo žiadnu ďalšiu liečbu a operáciu, jeho liečenie prebehlo bez komplikácií, poškodený si vyplachoval ústa harmančekovým čajom a užíval lieky proti bolesti.

Znalecký posudok potvrdil, že poškodený bol závažným spôsobom obmedzovaný na obvyklom spôsobe života po dobu 14 dní, pričom zlomenina nosových kostí trvalé následky na zdraví poškodeného nezanechá.

Znalecké skúmanie ďalšieho zranenia u poškodeného V. Y. - tržno-zmliaždená rana dolnej pery charakterizovalo ako povrchové zranenie z vnútornej strany pery, bez trvalých následkov.

Aj liečenie poškodeného zodpovedalo dobe 14 dní, pričom doba liečenia, resp. práceneschopnosť bola podľa znalca dobou primeranou charakteru a závažnosti poranenia poškodeného.

Záverom znaleckého posudku V.. K. H. z odboru zdravotníctvo - traumatológie zodpovedali aj lekárske správy o ošetrení poškodeného V. Y. zo dňa 28.09.2014 a zo dňa 29.09.2014 a vyčísleniu nákladov

zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému V. Y. príslušnou Všeobecnou zdravotnou poisťovňou a.s. vo výške 26,67,--eur ako aj prečítaná výpoveď Q.. V. A..

Okrem predmetného znaleckého posudku, lekárskeho správ a vyčíslení nákladov zdravotnej starostlivosti korešpondovali s výpoveďami poškodených osôb a svedkov aj ďalšie listinné dôkazy v podobe záznamov o predvedení a zaistení obžalovaných osôb, zápisov o dychovej skúške, zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie, v podobe zápisnice o prehliadke tela poškodeného V. Y. a fotodokumentácie, ako aj v podobe zápisnic o prehliadke tela obžalovaných a fotodokumentácie, resp. v podobe zápisnice o vydaní vecí - 1 ks pokladničného bloku z registračnej pokladne z čerpacej stanice AGIP v Poprade a 1 ks CD nosič s kamerovým záznamom z čerpacej stanice AGIP v Poprade zo dňa 28.09.2014 a fotodokumentácia z neho a v podobe príslušných úradných záznamov MsP Poprad, OO PZ SR Poprad i OR PZ SR Poprad.

Na základe takto vykonaného a vyhodnoteného dokazovania vo vzťahu k osobe obžalovaného V. M. a vo vzťahu k osobám obžalovaného R. W. a obžalovaného J. C. po prijatí ich vyhlásenia o vine súd dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchali obžalovaní J. C., R.Á. W. P. V. M. tak, že dňa 28.09.2014 okolo 01.00 hodine v Poprade na sídlisku JUH, ul. Ludvíka Svobodu na prístupovej ceste k zadnému vchodu bytového domu s číslom 78, pod vplyvom alkoholu a po tom ako zbadali skupinu troch neznámych chlapcov J. C. navrhol, že idú od nich pýtať peniaze, načo ho nasledovali R. W. P. V. M., pri stretnutí s poškodenými Q. Š., bytom M. Č.. XXX, Y. W. a V. Y., bytom M. Č.. XXX, Y. W. P. F.Á. A., A. B. C., L. B. Č.. XXX/XX, okres B. N.Á. M., keď kráčali oproti nim, vtedy J. C. vyzval poškodeného Q. Š., aby mu dal peniaze, Q. Š. mu nato povedal, že peniaze nemá, vzápätí nato ho V. M. chytil za obe ruky, ktoré mu vykrútil dozadu a pridržiaval mu ich, J. C. mu vtedy začal prehľadávať vrecká a z predného pravého vrecka na rifliach mu zobral peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 7,80,- Eur, peňaženku poškodenému Q. Š. vrátil, následne R. W. pristúpil k poškodenému V. Y., ktorému povedal, aby mu dal peniaze, načo poškodený V. Y. reagoval tak, že povedal nech mu dá pokoj, že on nič pri sebe nemá, kde nato ho R. W. udrel rukou zovretou v päšť do nosa v dôsledku čoho poškodený V. Y. začal krváčať, ďalej R. W. pristúpil ku poškodenému F. A., kde aj jemu tvrdil, že ho musí prehľadať, aby mu ukázal vrecká, že on je z polície a či nemá nejaké peniaze, avšak od svojho zámeru upustil a so získanou hotovosťou potom všetci traja odišli a peniaze minuli pre vlastnú potrebu, čím takto svojím konaním spôsobili poškodenému Q. Š. majetkovú škodu vo výške 7,80,- Eur, k jeho zraneniu nedošlo, poškodenému V. Y. ľahké zranenie a to zlomeninu nosových kostí, tržno-zmliaždenú ranu dolnej pery s dobou liečenia a práceneschopnosti 14 dní, bez spôsobenia majetkovej škody a poškodenému F. A. nespôsobili žiadne zranenia a ani majetkovú škodu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd predmetný skutok pri všetkých troch obžalovaných osobách kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. j/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní spoločným konaním proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spácha závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby.

Násillím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, nie je podmienkou, aby napadnutá osoba kládla odpor.

Hrozbu bezprostredného násillia treba rozumieť hrozbu takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a pre naplnenie formálnych znakov tejto skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel tejto veci aj zmocnil, rovnako, ak páchatel po použití násillia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatela, ktorý sa musí vzťahovať tak na násillné konanie, ktorým chce prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak veci nemôže zmocniť, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci.

Závažnejším spôsob konania pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona sa rozumie spáchanie trestného činu najmenej na troch osobách - § 127 ods. 12 Trestného zákona.

Pri závere o vine obžalovaných osôb a závere o právnej kvalifikácii ich konania na predmetnom skutkovom základe súd vychádzal predovšetkým z priznania sa obžalovaných R. W. P. J. C.Ň., keďže ich priznanie zodpovedalo podstatnému obsahu vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ, OKP Poprad, ČVS: ORP-837/1-VYS-PP-2014 a dôvodnosti ich trestného stíhania a pri závere o vine a právnej kvalifikácii konania obžalovaného V. M. z jeho priznania v prípravnom konaní a z výpovedí poškodených osôb a vyššie uvedených svedkov o objektivite, ktorých súd žiadne pochybnosti nemal vzhľadom na skutočnosti, ktoré uviedol v predchádzajúcej časti tohto rozsudku.

Obžalovaní konali ako plne trestne zodpovedné osoby a z hľadiska subjektívnej stránky vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania tento záujem aj porušili.

Obžalovaní svojim konaním porušili záujem spoločnosti na ochrane osobnej slobody a majetku iných osôb.

Motívom ich konania bola snaha získať aj za cenu použitia násilia či hrozby bezprostredného násilia finančné prostriedky, pričom v tejto súvislosti je potrebné poukázať na výpoveď svedka F. B., ktorý uviedol, že pred samotným spáchaním skutku obžalovaný V. M. spolu s ním zaplatili Mestskej polícii v Poprade blokovú pokutu vo výške po 20,--eur a dá sa teda dôvodne predpokladať vyššie uvedený motív konania u všetkých obžalovaných.

Z listinných dôkazov, ktoré súd vykonal vo vzťahu k výroku o treste u obžalovaného R. W. a obžalovaného J. C. súd zistil, že obžalovaný J. C. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to najprv rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 88/2014 zo dňa 04.09.2014, právoplatného dňom 04.09.2014 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiaca so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka, t. j. do 05.09.2015 a druhýkrát trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 125/2014 zo dňa 10.11.2014, právoplatného dňom 30.12.2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, začo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov, týmto trestným rozkazom bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 88/2014, z miesta trvalého bydliska a z ÚVV a ÚVTOS Prešov je hodnotený všeobecne, v evidencii priestupkov má tri záznamy pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, resp. proti verejnému poriadku.

Obžalovaný R. W. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, vždy pre majetkovú trestnú činnosť na podmienené tresty odňatia slobody, pričom v obidvoch prípadoch sa neho hľadí akoby nebol odsúdený, z miesta trvalého bydliska a z ÚVV a ÚVTOS Prešov je hodnotený všeobecne, z evidencie priestupkov má jeden záznam pre priestupok proti majetku.

Obžalovaný V. M. doposiaľ súdne trestaný nebol, z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, odborná škola ktorú obžalovaný navštevoval ho hodnotí skôr negatívne, v evidencii priestupkov má tri záznamy predovšetkým pre priestupky proti majetku a verejnému poriadku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy pri všetkých troch obžalovaných osobách všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že im vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatelov spoločnosťou.

Súd súčasne u obžalovaných prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, samotné osoby páchatelov, ich pomery, možnosť ich nápravy, na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností - u obžalovaného J. C. v podobe jeho priznania v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona a v podobe prechádzajúceho odsúdenia v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, u obžalovaného R. W. na prevahu poľahčujúcich okolností v podobe priznania v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona a u obžalovaného V. M. na prevahu poľahčujúcich okolností v podobe vedenia riadneho spôsobu života pred spáchaním skutku v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaných sa tento účel trestu dosiahne len uložením trestu odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ rokov, teda na spodnej hranici trestnej sadzby stanovenej zákonom pri tomto trestnom čine a s výkonom trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože podľa názoru súdu nebolo nevyhnutnou podmienkou, aby obžalovaným bola uložená iná výmera trestu odňatia slobody a uloženie takéhoto druhu a výmery trestu si podľa súdu vyžadovali aj konkrétne okolnosti prípadu aj individuálna a generálna prevencia takto uloženého trestu.

Obžalovaní pred spáchaním skutku neboli vo výkone trestu odňatia slobody a preto ich na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd nemal žiadny zákonný dôvod na to, aby obžalovaným pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže vykonané dokazovanie nepreukázalo také okolnosti prípadu a pomery obžalovaných, ktoré by viedli k názoru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatelov neprimerane prísne a ani k názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Osoby obžalovaných už v minulosti prišli do rozporu s Trestným zákonom alebo do rozporu so zákonom o priestupkoch, z čoho je zrejme, že už pred spáchaním skutku sa dopúšťali trestnej či inej protispoločenskej činnosti a že trestné či iné konania vedené proti ich osobám nevedli k náprave v ich správaní a živote.

Použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona súd nevidel u obžalovaného J. C. a obžalovaného R. W. ani v tom, že sa k spáchaniu skutku priznali, zohľadnil im to len v poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona a u obžalovaného V. M. ani v tom, že pred spáchaním skutku nebol trestne stíhaný, zohľadnil mu to však ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona.

Poškodený Q. Š. si nárok na náhradu škody vo výške 7,80,--eur uplatnil riadne a včas, preto súd obžalovaným uložil aj povinnosť spoločne a nerozdielne túto škodu nahradiť jej zaplatením.

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. pobočka Prešov si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému V. Y. a preto súd uložil povinnosť tieto náklady zaplatiť obžalovaným R. W..

Poškodení F. A. P. V. Y. si nárok na náhradu škody v adhéznom konaní neuplatňovali a preto o nej súd nerozhodoval.

- spoločným konaním proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, s výnimkou výroku o vine u obžalovaných, ktorý urobili vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku, do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.